



ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΕΜΠΤΗ. Ἱερεμίου προφήτου, Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1790).
Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παναρέτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιῖα*.
2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ (Πέμπτη Β' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Παρασκευὴ Β' ἐβδ. πρωΐ).

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς». Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἄφαι, Θωμᾶ, τῆς πλευρᾶς». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μακάριος εἶ σύ». Μετὰ τὴν β', τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ἡ ζωὴ» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἰδὼν μου τὴν πλευράν» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὸν πολυέλεον). Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναιίου*. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

«Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου». Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Β' ἑβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα, Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων²⁰, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

20. Ὅπου οἱ ἅγιοι ἐορτάζονται ἐπισήμως, ἡ ἀκολουθία αὐτῶν φάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων μετὰ τῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου, οὕτως·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τῶν ἁγίων 3. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (Σαββάτω Β' ἐβδ. πρωΐ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὸ α' ἀναστάσιμον· «Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς» καὶ τὰ 3 τῶν ἁγίων, μετὰ στίχων καταλλήλων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἢ τὸ «Θεοτόκε Παρθένε», ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία).

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Κάθισμα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν β', τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν αὐτῶν ἑτερον. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων». Μετὰ τὸν πολυέλεον, τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ἡ ζωὴ» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Εἴτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἴτα τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἰδὼν μου τὴν πλευράν» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὸν πολυέλεον). Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, ἀναστάσιμα 3 καὶ τῶν ἁγίων 3. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν ἁγίων. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἵσοδος οὐ γίνεται.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. «Ἐπέστη ἡ ζωὴ» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἷτα ὁ εἶρμος τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» καὶ. «Σήμερον ἔαρ μυρίζει». Αἱνοί, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάκιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν. «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ Νικοδήμου, Πελαγίας μάρτυρος.

Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Κοντάκιον. «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων. «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος».

Δόξα τῶν Μυροφόρων. «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου. «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἡ λιτὴ τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «*Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ*» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*».

Καὶ νῦν: «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Ἀπολυτίκια: «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα· «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*». Καὶ νῦν· «*Ταῖς Μυροφόροις*»²¹.

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τῶν Μυροφόρων²² ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῶν Μυροφόρων· «*Τὰ μύρα θερμῶς*». Δόξα, καὶ νῦν, τῶν αὐτῶν· «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός*».

Ἀφ' 5' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Μυροφόρων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐξῆς²³.

21. Ἐὰν θὰ γίνῃ ἀρτοκλασία, τὰ ἀπολυτίκια λέγονται οὕτως· «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*». Δόξα· «*Ταῖς Μυροφόροις*». Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένη*».

22. Ἐκ τοῦ κανόνος τῶν Μυροφόρων (καθὼς καὶ τῶν ἐπομένων τριῶν Κυριακῶν τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ), δέον νὰ ψαλοῦν τὰ 4 τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, ἥτοι τὸ τριαδικόν, τὸ θεοτοκίον καὶ τὰ δύο προηγούμενα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑορτῆς.

23. Ἡ ἀκριβὴς τάξις προβλέπει ὅπως εἰς τὴν θ' ᾠδὴν (καθὼς καὶ εἰς τὴν θ' τῶν ἐπομένων τριῶν Κυριακῶν τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ),

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».

«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».

«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

Στίχ. «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».

«Συμφώνως, Παρθένε».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Χαίρε, Παρθένε, χαίρε· χαίρε, εὐλογημένη· χαίρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».

«Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

Καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε».

Αἵνοι: τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν²⁴.

ψαλῆ ἢ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἢ τῆς Θεοτόκου καὶ ἢ τῶν Μυροφόρων (ἢ τῆς Κυριακῆς) μετὰ τῶν στίχων ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τὰ 2 τελευταῖα τροπάρια προτάσσονται τὰ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν 2 τελευταίων μεγαλυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου». (Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον»).

24. Ἡ τάξις τοῦ Πεντηκοσταρίου δὲν προβλέπει τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα οὔτε τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», ἀλλὰ τῇ μὲν Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου μόνον τὰ 8 ἀναστάσιμα στιχηρά, τῇ δὲ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ ιδιόμελα τῆς Κυριακῆς. Δόξα, τὸ τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δόξα τὸ Β' ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ἰωάννου.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Εἰρήνης εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ἑσπέρας καὶ Δευτέρᾳ Γ' ἐβδ. πρωΐ). Ὅπου ὁμως ἡ ἁγία ἐορτάζεται λαμπρότερον, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων*, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μυροφόροι γυναῖκες». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας. Ἡ λιτὴ τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ἐρῶρναν μύρα μετὰ δακρύων» (Δευτέρᾳ Γ' ἐβδ. πρωΐ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες». Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῃαι γενόμεναι» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Μετὰ τὴν β', τὰ δύο τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὰ δύο τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα θερμῶς τῷ τάφῳ» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων (Κυριακῇ πρωΐ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τῆς ἁγίας, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ δύο καθίσματα τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε». Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις», τῆς ἁγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν Μυροφόρων· «Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

6. ΤΡΙΤΗ. Ἰὼβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου, Σεραφεῖμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς, Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν, τὰ σταυρώσιμα ἐκ τῆς 14ης Σεπτεμβρίου.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου²⁵,

25. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου, ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου καταλιμπάνεται, ἡ δὲ τοῦ ἀποστόλου ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας καὶ ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρὰ τὸ χωρίον Φικάρδου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων (Τετάρτη Γ' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Πέμπτη Γ' ἐβδ. πρωΐ).

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὰ 3 τοῦ ὁσίου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου (εἴθισται νὰ ἀναγινώσκονται ἐμμελῶς). Ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι» (Πέμπτη Γ' ἐβδ. πρωΐ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐρράναν μύρα μετὰ δακρύων». Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα, Σωτήρ, γυναικες» (Πέμπτη Γ' ἐβδ. πρωΐ). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β', τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα θερμῶς τῷ τάφῳ» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ τάξις διαφοροποιεῖται κατὰ τὰ ἑξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε» καὶ ἡ ἄρτοκλασία.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὀρθραὶ» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Κανόνες, τῶν Μυροφόρων καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου.

Μηναίω. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων (Κυριακῇ πρωΐ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ὁσίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ὥδῃν). Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε». Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ ἐν τοῦ ὁσίου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις», τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων· «Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡσαΐου προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Γ' ἑβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων, Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ ζηλωτοῦ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες». Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ α' ἀναστάσιμον· «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου (τὸ α' μετὰ στίχου· «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων», τὰ δὲ δύο ἐπόμενα μετὰ τῶν τοῦ Μηναίου). Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς». Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες»,

«Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων (Κυριακῇ πρωτῇ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4. Καταβασαίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ζ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἀποστόλου καὶ τῆς ἑορτῆς· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε». Αἶνοι, τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον». Δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις», τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων· «Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετος», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (τοῦ Παραλύτου). Τῶν γενεθλίων, ἥτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Μωκίου ἱερομάρτυρος, Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου φωτιστῶν τῶν Σλάβων.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Ε'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων», «Ταῖς μυροφόροις».

Δόξα· «Ἀπόστολε ἅγιε Σίμων».

Κοντάκιον· «Τὸ Χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου· «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ» εἰς 3.

Δόξα τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ Παραλύτου· «Ὡς ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ναὸς καὶ πύλη». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ Παραλύτου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα τοῦ Παραλύτου· «Ρῆμα παράλυτον». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὠραιότητα».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Παραλύτου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν

κανόνων, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Εἶτα ἡ καταβασία·
«Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ
ὕπνώσας» καὶ τοῦ Παραλύτου· «Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος».

Αἵνοι: τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στί-
χων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ Παραλύτου· «Κύριε, τὸν παράλυτον».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ
ναοῦ.

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμε-
νον».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Συμφώνως, Παρθένε».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

**Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια
Δ' ἐβδ. Ἰωάννου.**

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, Γερμανοῦ ἀρχιεπι-
σκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια
Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ
Παραλύτου (Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ἐσπέρας καὶ Δευτέρᾳ Δ' ἐβδ. πρῶτῃ). Ὅπου
ὁμως ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐορτάζεται λαμπρότερον, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ
ψάλλεται ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων*, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ

αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα». Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ αγίου. Ἡ λιτὴ τῆς αγίου. Δόξα, τοῦ αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Δευτέρᾳ Δ' ἐβδ. πρωῒ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ αγίου. Δόξα, τοῦ αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ». Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τοῦ αγίου· «Θείας πίστεως». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὸ τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πάρεσιν εὐραντο». Μετὰ τὴν β', τὸ τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ῥῆμα παράλυτον» (Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πάρεσιν εὐραντο». Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ αγίου. Εἴτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τοῦ Παραλύτου (Κυριακῇ πρωῒ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ αγίου εἰς 6. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ῥῆμα παράλυτον» (Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ αγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ αγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος». Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ αγίου. Δόξα, τοῦ αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ αγίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Θείας πίστεως» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ αγίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.

13. ΤΡΙΤΗ τῆς Δ' ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου, Γλυκερίας μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Κανόνες, ὁ τοῦ Παραλύτου (Κυριακῇ πρωΐ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Μηναίου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ρῆμα παράλυτον» (Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ζ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος» (δίζ). Αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

14. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ, Θεράποντος ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια».

Κοντάκιον· «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν».
Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς, διδάσκοντος».
Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς» (τρὶς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: τῆς ἐορτῆς δις ἑκαστον.
 Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.
Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἐορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ
 εἰρμῶν εἰς 8, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».
Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς· «Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ». Δόξα,
 καὶ νῦν· «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ».
Ἀφ' ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ
 Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι τῆς ἐορτῆς· «Θάλασσαν ἔπηξας».
 Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων
 κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».
Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἐορτῆς· «Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων» (δὶς).
Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Ἡ σοφία καὶ δύναμις» εἰς 4.
Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Φωτισθέντες, ἀδελφοί».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκιον· «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς».
Κοντάκιον· «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς».
Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς· «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι».
Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· «Τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης».
 Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος· «Ἀλλότριον
 τῶν μητέρων».
Κοινωνικόν: «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ
 μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὅρθρῳ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασίαι· «Θάλασσαν ἔπηξας» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου, Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσης, Πανηγυρίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Πανηγυρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἀποστόλων, Ἀθανασίου ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως, Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολέας τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοφάνους εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (τῆς Σαμαρείτιδος). Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Ζ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Κοντάκιον· «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἀναστάσιμα, τὰ 3 προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη».

Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος· «Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ»

καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ὡς ὤφθης ἐπὶ γῆς».
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».
Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, καὶ
 νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».
 Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ
 ιδιόμελον τῆς λιτῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον». Τὰ
 τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ
 ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν·
 «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
 Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ
 στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
 εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς Σα-
 μαρείτιδος ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Τῆς ἑορτῆς τῆς
 νομικῆς», εἶτα τὸ κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός».
 Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῆς σοφίας χορηγός».

Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τὸ συναξά-
 ριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ τῶν
 κανόνων, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Εἶτα, ἡ καταβα-
 σία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ
 ὑπνώσας», τῆς Σαμαρείτιδος· «Σαμάρειαν κατέλαβες» καὶ τῆς Μεσο-
 πεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης παραγέγονας».

Αἶνοι: τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ε' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Ἰωάννου.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου, τῶν ἱγ' ὁσιομαρτύρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἱγ' ὁσιομαρτύρων εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

20. ΤΡΙΤΗ. Θαλλελαίου μάρτυρος.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς Ε' ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν μεγάλων θεοστέπων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πύργου Τηλλυρίας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (Τρίτη Δ'

έβδ. έσπέρας) καί τὰ 3 τῶν ἀγίων. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καί νῦν, τῆς έορτῆς. Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀγίων. Ἡ λιτή τῶν ἀγίων. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καί νῦν, τῆς έορτῆς· «Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ» (Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς έσπέρας). Ἀπόστιχα, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς έορτῆς. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καί νῦν, τῆς έορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς έορτῆς. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καί νῦν, τῆς έορτῆς²⁶.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' καί β' στιχολογίαν, τὰ τῶν ἀγίων. Δόξα, καί νῦν, τὰ τῆς έορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἀγίων. Δόξα, καί νῦν, τῆς έορτῆς· «Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ» (ζῆτει μετὰ τὴν γ' ὥδῃ). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καί τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καί τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς έορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ τῶν εἱρμῶν, τῶν τριαδικῶν καί τῶν θεοτοκίων εἰς 4, καί ὁ τῶν ἀγίων εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καί ὁ οἶκος τῆς έορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων. Δόξα, καί νῦν, τῆς έορτῆς· «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ». Ἀφ' ε' ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καί ὁ οἶκος τῶν ἀγίων καί τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι τῆς έορτῆς· «Θάλασσαν ἔπηξας». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, τῆς έορτῆς, τῶν ἀγίων καί πάλιν τῆς έορτῆς. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τῆς έορτῆς καί τὰ 3 πρῶτα τῶν ἀγίων. Δόξα, τῶν ἀγίων. Καί νῦν, τῆς έορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καί τὸ ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καί εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς έορτῆς, τῶν ἀγίων καί τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῆς έορτῆς τῆς νομικῆς». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἱρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς έορτῆς· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικόν, τῆς έορτῆς· «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

22. ΠΕΜΠΤΗ. Βασιλίσκου μάρτυρος.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μιχαήλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ.

26. Ἐὰν θὰ γίνη ἀρτοκλασία, Καί νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε».

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ε' ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος, Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει, Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐρύχου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Συμεὼν καὶ Κυριακοῦ εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Δόξα, τοῦ ἁγίου Συμεὼν. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ*». Εἴσοδος οὐ γίνεται. Ἀπολυτίκια· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Σαμαρείτιδος (Κυριακῇ πρωτῇ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανὸς*» (Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ζ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· «*Σαμάρειαν κατέλαβες*». Αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Σαμαρείτιδος· «*Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι*». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (τοῦ Τυφλοῦ). Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος πλ. α'. Ἑωθινὸν Η'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα· «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας».

Κοντάκιον· «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ· «Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς» εἰς 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Μάκαρ, Ἰωάννη Πρόδρομε».

Δόξα τοῦ Τυφλοῦ· «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα· τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν».

Καὶ νῦν τοῦ Τυφλοῦ· «Δικαιοσύνης ἥλιε».

Ἀπολυτίκια· τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλός». Καὶ νῦν· «Νεῦσον παρακλήσεσι». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα· μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Ἡρώδης, Πρόδρομε». Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, οἰκτίρμον» (Δευτέρᾳ ς' ἐβδ. πρωΐ).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τοῦ Τυφλοῦ ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Ἐπεφάνη σήμερον». Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ· «Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης».

Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τυφλοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηχοσταρίου.

Καταβασίαι: «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ τῶν κανόνων, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων²⁷. Εἶτα ἡ καταβασία· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τὸ τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας» τὸ α' τοῦ Τυφλοῦ· «Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς», τὸ τοῦ Προδρόμου· «Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ τὸ β' τοῦ Τυφλοῦ· «Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν».

Αἶνοι: τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν²⁸.

Δόξα τοῦ Τυφλοῦ· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Χριστέ».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

27. Ὅρα ὑποσημείωσιν 23, σελ. 195. Σήμερον δὲ προστίθεται καὶ ἡ θ' τοῦ Προδρόμου.

28. Ὅρα ὑποσημείωσιν 24, σελ. 196. Σήμερον, εἰς τοὺς αἶνους, λέγονται ἀναστάσιμα 4, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου, μετὰ τῶν στίχων τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὰ δύο τελευταῖα.

Κοντάκιον. «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν. «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Ὁθωμανῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ς' ἐβδ. **Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια** ς' ἐβδ. **Ἰωάννου.**

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κάρπου ἀποστόλου ἐνὸς τῶν Ο', Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

27. ΤΡΙΤΗ τῆς ς' ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ²⁹, Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεράποντος, Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἵσοδος οὐ γίνεται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ τοῦ Τυφλοῦ (Κυριακῇ πρωτῇ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Καταβασαίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', ἡ καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῶν ὅλων Δε-

29. Ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* ὑπάρχουσι δύο τάξεις ἀποδόσεως τῶν ἑορτῶν τοῦ Τυφλοῦ καὶ τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὴν πρώτην, τὴν καὶ παλαιότεραν, ἡ ἀπόδοσις ἀμφοτέρων τῶν ἑορτῶν γίνεται τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἤχου, κατὰ τὸν συνήθη τύπον τῶν ἀποδόσεων τῶν ἑορτῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Κατὰ τὴν δευτέραν τάξιν, ἡ μὲν ἀπόδοσις τοῦ Τυφλοῦ γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς ς' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἤχου, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα μόνῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' ἐβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ α' ἤχου, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Πάσχα. Ἐν τῷ παρόντι ἀκολουθεῖται ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξις.

σπότης» (Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ἧς ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἐορτῆς· «Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμοὺς» καὶ· «Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν». Αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Τὸν συνάναρχον Λόγον» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ· «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

28. ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς 5' ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Ἐν τῇ Θ' Ὡρᾷ. Ἀπολυτίκιον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Κοντάκιον· «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πάσχα καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἑσπέρια, τὰ 6 ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου· «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς». Δόξα· «Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον». Καὶ νῦν· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἰσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς) καὶ εὐθύς ἡ ἀπόλυσις διαλογικῶς, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προδιετυπώθη.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, παραλειπομένου τοῦ συναξαρίου τοῦ Πεντηκοσταρίου, τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

29. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Θεοδοσίας μάρτυρος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἑσπερινὸς

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός».

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν.

Ἑσπέρια: τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας» μετὰ τῶν στίχων·

«Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν λέγεται τὸ τρισάγιον· «Ἅγιος ὁ Θεός» καὶ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ὅχι ὅμως καὶ τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ ὁποῖον ἐπανέρχεται ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸ «Εὐλογητός», εὐθὺς τὸ τρισάγιον, ὁ ν' ψαλμός, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» (τρὶς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· τὸ Γ' ἐωθινὸν (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης).

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἐν οὐρανοῖς».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδῃ τῶν κανόνων, ὁ μὲν α' ὡς ἀνωτέρω διετάχθη, ὁ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον ...», τὸ ὁποῖον λέγεται εἰς πάντα τὰ τροπάρια πλὴν τοῦ θεοτοκίου, πρὸ τοῦ ὁποῖου λέγεται μόνον τὸ «Καὶ νῦν».

Εἴτα ἡ καταβασία· «Χαίροις, ἄνασσα».

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε» (τρὶς).

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται
ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς».

Στίχ. «Ὅρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ,

ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς».

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς».

Στίχ. «Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιᾶσθωσαν αἱ θυγατέρες
τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκα τῶν κριμάτων σου, Κύριε».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην».

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Στίχ. «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Στίχ. «Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ
τὸ πρόβλημά μου».
«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰσοδικόν. «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς
οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον. «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Κοντάκιον. «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος. «Σὲ τὴν ὑπὲρ
νοῦν».

Κοινωνικόν. «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν μὲν τῷ
Ὅρθρῳ δὲν λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς
ἑορτῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασίαι. «Θεῖω καλυφθεὶς» (ἐφ' ὅσον
ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ,
τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν
ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».
Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰσαακίου ὁσίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἑρμείου μάρτυρος.